

відділу тваринництва [649, арк. 40].

Вищезгадані учасники з'їзду мали повноцінне право голосу при прийнятті рішень. Право дорадчого голосу мали представники повітових ПСВ, усі працівники пожежної справи у разі їх узгодження з місцевою владою. Рішення Першого з'їзду працівників пожежно-страхових відділів ВРНГ про розвиток вогнеборчої справи суттєво вплинули на законодавчу базу системи пожежної охорони в УСРР у подальших роках, навіть не зважаючи на те, що уже влітку 1920 року пожежна охорона була передана до Наркомату внутрішніх справ.

Таким чином, становлення принципу верховенства права у формуванні законодавчої бази України у сфері пожежної безпеки в Україні на початку 1920-х років мало позитивний ефект для всієї законодавчої бази пожежної охорони в Україні у зазначений період. Однак, на жаль, з початком 1930-х років все змінилося кардинальним чином. Пожежна охорона увійшла до створеного за новими правилами наркомату внутрішніх справ, пожежні як і усі інші громадяни УСРР та СРСР були позбавлені захисту та забезпечення своїх прав як громадян, так і професійних працівників.

Оксана Царевич

суддя

(Печерський районний суд міста Києва)

ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ЩОДО НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ НА МУНІЦИПАЛЬНОМУ РІВНІ

Запобігання корупції щодо надання публічних послуг на муніципальному рівні пов'язана з Методологією оцінки корупційних ризиків в роботі органів місцевого самоврядування було розроблено у 2020 році, у співпраці з Програмою розвитку ООН, в рамках проекту «Міста доброчесності». Проект здійснювався в контексті Антикорупційної ініціативи ЄС в Україні (EUACI) [1]. Плани доброчесності було втілено та реалізовано у п'яти українських міських громадах: Житомирі, Маріуполі, Нікополі, Червонограді та Чернівцях. Цей процес включав наступні стадії: оцінювання корупційних ризиків, формування робочої групи для підготовки плану, власне розробка плану, розгляд та затвердження плану міською радою, моніторинг та реалізація плану.

За підсумками оцінювання, понад 80% запланованих заходів було виконано у зазначених громадах. Це допомогло знизити корупційні ризики щодо надання публічних послуг у ключових областях (державні закупівлі, управління комунальною власністю, архітектура та містобудування, земельні питання та інше), підвищити інституційну стійкість та поліпшити репутацію

ОМС, зміцнити довіру та участь громадськості у боротьбі з корупцією щодо надання публічних послуг.

Запобігання корупції на місцевому рівні щодо надання публічних послуг, що стосується надання публічних послуг, є ключовим для підтримання чесності та результативності місцевого самоврядування. Це передбачає втілення прозорих механізмів, посилення контролю та створення умов для залучення громади.

У відповідь на позитивні здобутки у громадах, а також з огляду на сучасні виклики та реалії, представляємо другу, вдосконалену версію Методології оцінки корупційних ризиків в органах місцевого самоврядування та розробки Плану доброчесності.

Головне завдання Плану доброчесності - окреслення дієвих стратегічних і тактичних кроків, що мають на меті зміцнити спроможність органів місцевого самоврядування конкретної територіальної громади у процесі формування та впровадження антикорупційних механізмів. Оновлена Методологія базується на підході до оцінки корупційних ризиків, затвердженому Національним агентством з питань запобігання корупції наприкінці 2021 року, та затвердженому як Методологія управління корупційними ризиками [2]. Разом з тим, вона враховує специфіку системи місцевого самоврядування, а також відповідні міжнародні стандарти: 1 ISO 31000:2018 «Ризик менеджмент»; 2 ISO 31010:2019 «Методи оцінки ризиків»; 3 ISO 37001:2016 «Системи менеджменту протидії корупції». Мета розробки Методології - забезпечення органів місцевого самоврядування практичним інструментом для проведення оцінювання корупційних ризиків, зокрема, шляхом надання вичерпного переліку корупційних ризиків за пріоритетними сферами діяльності.

Ось кілька важливих аспектів запобігання корупції на муніципальному рівні у контексті надання публічних послуг:

Прозорість і підзвітність: Розкриття інформації про бюджет, тендери, закупівлі та інші значущі рішення міської ради та її виконавчих органів. Гарантування доступу до публічної інформації та впровадження електронних послуг для полегшення взаємодії з громадянами. Регулярні звіти міської влади про свою роботу та використання фінансів. Створення можливостей для громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Ефективні контрольні механізми: Створення незалежних органів для контролю діяльності міської влади. Впровадження внутрішнього аудиту та моніторингу. Забезпечення можливості подання скарг та звернень громадян щодо корупційних проявів. Впровадження механізмів захисту викривачів корупції.

Впровадження антикорупційних програм: Розробка та впровадження комплексних антикорупційних програм на місцевому рівні. Координація зусиль між різними органами та організаціями. Постійний моніторинг та оцінка ефективності антикорупційних заходів тощо.

1. Міста Доброчесності як частина антикорупційного доміно України від 01.10.2021.
URL.: <https://euaci.eu/news-and-events/anti-corruption-institutions-euaci-is-a-strategic-and-reliable-partner-video/> (дата звернення 26.01.2022)

2. Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками: Наказ Національного агентства з питань запобігання корупції від 28.12.2021 № 830/21. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 лютого 2022 р. за № 219/37555

Віталій Грибан

доктор біологічних наук, професор,
Заслужений працівник
народної освіти України
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ У ФОРМУВАННІ ФІЗИЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДОЇ ЛЮДИНИ

Фізична культура – це самостійна і особлива галузь загальної культури, яка спрямована, головним чином, на зміцнення здоров'я людини, продовження її творчої активності та життя, а також на зростання і вдосконалення її всебічного і гармонійного розвитку та використання набутих якостей в суспільній, трудовій та інших видах діяльності. У Законі України «Про фізичну культуру і спорт» (ст. 1) сказано, що «фізична культура – складова частина загальної культури суспільства, яка спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості».

Головними чинниками всебічного розвитку, перш за все, є розвиток усіх видів діяльності людини та вміння використовувати їх у повсякденному житті. Ступінь їх прояву визначається багатьма чинниками, головними з яких є прояв різноманітності змісту, форм, методів і засобів діяльності людини та їх оптимальне поєднання.

У своїй основі фізична культура, як і кожна з видів культури, має духовну і матеріальну форми вираження, її духовна сторона проявляється у зростанні загального інтелекту людини, у зміні її психоемоційного стану, розумових здібностей, у надбанні науково-теоретичних знань з галузі фізичної культури та спорту, інших гуманітарних та біологічних наук (психології, педагогіки, соціальної психології, анатомії, фізіології, гігієни, біомеханіки) та їх раціональне використання в повсякденному житті.

Матеріальна форма прояву фізичної культури – це розвиток фізичного здоров'я: формування фізичних якостей людини, зміни структурно-